

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פָּרָק ט'

פְּרָשִׁיּוֹת

וַיֵּשֶׁב - שְׁלַח

שְׁלַחַן הַשַּׁבָּת

וּבִרְכַת הַמִּלֻּאִים

פָּרְקֵי ט'

- פז שְׁכַר הַצְדָּקָה
- פז שְׁלַחַן שַׁבָּת
- פח הַשְּׂגָחָה עַל שׁוּמְרֵי וּמַעֲנֵי שַׁבָּת כְּרָאוּי
- פח נֶהָר דִּינּוּר
- פח בְּרַכַּת הַשְּׁלַחַן
- פט עוֹנְשׁוֹ שֶׁל שְׁלַחַן נְשֵׂאוֹנוֹ כְּרָאוּי
- פט שְׁכַר מַעֲנֵי הַשַּׁבָּת
- צ עֲרֶכֶה שֶׁל שְׁעָה

להזכירכם,

ישנה חלוקה נוספת לג' סעודות של שבת:

- שמונה פרקים [א-ח] לסעודה הראשונה: זפים כז-פז.
- שמונה פרקים [ט-טז] לסעודה השנייה: זפים פה-קמ.
- שמונה פרקים [יז-כד] לסעודה השלישית: זפים קמא-קצח.

שכר הצדקה (חלק ג' רמ"ה, ב' ר"מ)

חמישאה, אוקמוה מארי מתניתין, דצריך להאריך על פתוריה, בגין בגין דצדקה יאריך יומיו, דלא יתקצרון. כגוונא דאורייתא איהו אריכות יומין, בתרין עלמין, בעלמא דין ובעלמא דאתי לנשמתא. אוף הכי צדקה, איהו אריכות יומין לגופא, בתרין עלמין, הדא הוא דכתיב, (דברים ז) כי הוא חייך וארך ימך. כי הוא חייך בעולם הזה וארך ימך בעולם הבא. דעלמא דאתי לגופא לתתית המתים, דלכתר דניקום לא ימות. וכגוונא דעלמא דאתי יהא קיים, הכי עלמא דין יהא קיים.

שלחן שבת (תקוני זהר פ"ד, א)

ושבת צריך לתקנא ביה פתורא בארבע רגליו, כגוונא דפתורא דלעילא דאתמר ביה (יחזקאל טא כב) זה השלחן אשר לפני יהוה, ועלה אתמר (תהלים כג ה) תערוך לפני שלחן, פתורא דקודשא בריך הוא דא שכינתא, איהו מסטרא דצפון דאיהו גבורה, ובגין דא תקינו מארי מתניתין שלחן בצפון, ונר דליק לימינא כגוונא דלעילא, דאתמר ביה מגורה בדרום, מטה באמצעיתא מסטרא דעמודא דאמצעיתא.

(ח"ב רנ"ב, ב)

אי זכי נפקא האי צלותא, ומתגלגלא האי שאלתא, ונפקן עמה תריסר ממנו, וכל חר וחר תבעין מעם ההוא ורחא, קוימא בהאי שאלתא, ואתקיימא בהו.

שכר הצדקה

חמישי - פך שוהו בעלי המשנה, שצריך להאריך על השלחו בגלל עניים. וסוד הדבר - בגלל הצדקה יאריך ימיו, שלא יתקצרו. כמו התורה שהיא אריכות ימים בשני עולמות, בעולם הזה ובעולם הבא לנשמות - אף כך הצדקה היא אריכות ימים לגוף בשני עולמות. זהו שכתוב (דברים ז) כי הוא חייך וארך ימך. כי הוא חייך - בעולם הזה. וארך ימך - בעולם הבא. שעולם הבא לגוף לתתית המתים, שאחר שיקום לא ימות. וכמו שהעולם הבא יהיה עומד, כך העולם הזה יהיה עומד.

שלחן שבת

ובשבת צריך לתקן שלחן עם ארבע רגלים, כמו השלחן שלמעלה, שבאמר בו זה השלחן אשר לפני יהוה, ועליה נאמר תערוך לפני שלחן, שלחנו של הקדוש ברוך הוא זו השכינה, היא מצד הצפון שהוא גבורה, ומשום זה תקנו בעלי המשנה שלחן בצפון, ונר דולק לימין כמו שלמעלה, שבאמר בו מגורה בדרום, מטה באמצע מצד העמוד האמצעי.

אם זוכה - יוצאת התפלה הזו, ומתגלגלת הבקשה הזו, ויוצאים עמה שנים עשר ממנים, וכל אחד ואחד תובעים מעם אותה הרוח קיום בבקשה הזו, ומתקיימת בהם.

השָׁגַחַה עַל שׁוּמְרֵי וּמַעֲנֵגֵי שַׁבַּת כְּרָאוּי תַּחַת הַחֲתִיָּה הַזֹּאת אֲרַבְּעָה שָׁרְפִים לֹהֲטִים: שְׂרָפָא"ל, בְּרָקִיא"ל, קְרִישִׁיא"ל, קְדוּמִיא"ה. וְאֲרַבְּעָה הִלְלוּ שְׁתַּחַת הַחֲתִיָּה הַזֹּאת עוֹמְדִים לְאֲרַבְּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. אֵלֹהֵי הָאֲרַבְּעָה עוֹמְדִים לְאֲרַבְּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְהֵם מְמַנִּים לְהַשְׁגִּיחַ בְּכָל אוֹתָם שְׁשׁוּמְרִים אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וּמַעֲנֵגִים אֶת הַשַּׁבָּת כְּרָאוּי.

מֵהָאֲרַבְּעָה הִלְלוּ, כְּשֶׁנוֹסְעִים, יוֹצְאִים שְׂבִיבֵי אֵשׁ, וּמֵהַשְּׂבִיבִים הִלְלוּ וַעֲשִׂים שְׂבָעִים וּשְׁנַיִם גְּלָגְלִים לֹהֲטִים בָּאֵשׁ. מִכָּאן וַעֲשֶׂה נְהַר דִּינּוּר. אֶלֶף אֶלְפִים יִשְׁמְשׁוּ אֶת אוֹתוֹ הַנְּהַר. כָּל אוֹתָם שְׁמַעֲנֵגִים שַׁבַּת, אֲרַבְּעַת הַמְּמַנִּים הִלְלוּ מִשְׁגִּיחִים בְּכָל אוֹתָם שְׁמַעֲנֵגִים אֶת הַשַּׁבָּת, וְהַחֲתִיָּה הַזֹּאת עוֹמְדַת עֲלֵיהֶם, וְנוֹסְעִים בְּשִׁבְלָה תַּחְתֶּיהָ.

נְהַר דִּינּוּר

בְּכָל יוֹם וַיּוֹם זוֹרֵם אוֹתוֹ נְהַר דִּינּוּר וְשׁוֹרְף כְּמֵה רֹחוֹת וְכַמֵּה שְׁלִיטִים. וְכַשְׁנֹכְנֶסֶת שַׁבַּת, יוֹצֵא כְרוֹז, וְשׁוֹכֵף אוֹתוֹ נְהַר דִּינּוּר, וְהַסְּעָרוֹת וְהַזִּיקִים וְהַשְּׂבִיבִים שׁוֹכְכִים. וְהַחֲתִיָּה הַזֹּאת הוֹלֶכֶת וְעוֹלָה עַל אֲרַבְּעַת הַשְּׂרָפִים הִלְלוּ שְׁאֲמַרְנוּ, וְנִכְנָסֶת לְתוֹךְ אֲמַצַּע הַהִיכָל הַזֶּה לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא עֲנָג.

בְּרַכַּת הַשְּׁלַחן

מִשׁוּם שֶׁבְּמִקוֹם הַזֶּה, כְּשֶׁנוֹכְנֶסֶת שַׁבַּת, מִסֵּת דָּרִים שָׁם כָּל הַשְּׁלַחֲנוֹת בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁנִקְרָאִים בְּנֵי הַיְכָל הַמְּלֹךְ. וְאֶלֶף אֶלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת עוֹמְדִים עַל אוֹתָם הַשְּׁלַחֲנוֹת. וְהַחֲתִיָּה הַעֲלִיּוֹנָה הַזֹּאת עַל אֲרַבְּעַת הַשְּׂרָפִים הִלְלוּ, וְנִכְנָסֶת לְאוֹתוֹ מְקוֹם, וְרוֹאֶה שָׁם אֶת כָּל אוֹתָם הַשְּׁלַחֲנוֹת (וְכָל אוֹתָם שְׁנוּמָדִים עֲלֵיהֶם),

הַשָּׁגַחַה עַל שׁוּמְרֵי וּמַעֲנֵגֵי שַׁבַּת כְּרָאוּי הַתְּחוֹת הָאֵי הַיּוֹתָא, אֲרַבְּעָה שָׁרְפִין מְלַהֲטִין, שְׂרָפָא"ל, בְּרָקִיא"ל, קְרִישִׁיא"ל קְדוּמִיא"ה. וְאֵלֶּיךָ אֲרַבְּעַת תְּחוֹת הָאֵי הַיּוֹתָא קְיִימִין לְאֲרַבְּעַת סְטְרֵי עֲלְמָא, אֵלֶּיךָ אֲרַבְּעַת קְיִימֵי לְאֲרַבְּעַת סְטְרֵי עֲלְמָא, וְאֵינּוֹן מְמַנֵּן לְאַשְׁגַּחָא בְּכָל אֵינּוֹן דְּנִטְרֵי יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא, וּמַעֲנֵגֵי שַׁבְּתָא כְּרָקָא יְאוּת.

מֵאֵלֶּיךָ אֲרַבְּעַת כַּד נִטְלֵי, נִפְקֵי שְׂבִיבִין דְּאֵשׁא, וּמֵאֵלֶּיךָ שְׂבִיבִין אֲתַעֲבִידוּ שְׂבָעִין וְתִרִין גְּלָגְלִין, מְלַהֲטִין בְּאֵשׁא. מֵהַכָּא אֲתַעֲבִיד נְהַר דִּינּוּר. אֶלֶף אֶלְפִין יִשְׁמְשׁוּנִיָּה לְהַהוּא נְהַרָא. כָּל אֵינּוֹן דְּמַעֲנֵגֵי שַׁבְּתָא, אֵלֶּיךָ אֲרַבְּעַת מְמַנֵּן מִשְׁגַּחֲתָא בְּכָל אֵינּוֹן דְּמַעֲנֵגֵי שַׁבְּתָא, וְהָאֵי הַיּוֹתָא קְיִימָא עֲלֵיהֶוּ, וְנִטְלֵי בְּגִינָה תְּחוֹתָהּ.

נְהַר דִּינּוּר

בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, נְגִיד הַהוּא נְהַר דִּינּוּר, וְאוֹקִיר לְכַמְה רֹחוּין, וְלְכַמְה שְׁלִיטִין. וְכַד עֵייל שַׁבְּתָא, כְּרוֹזָא נִפְקָא, וְשִׁכִּיד הַהוּא נְהַר דִּינּוּר, וְזַעֲפִין וְזִיקִין וְשְׂבִיבִין אֲשַׁתְּכַבּוּ. וְהָאֵי הַיּוֹתָא אֲזֵלָא וְסִלְקָא עַל אֲרַבְּעָה אֵלֶּיךָ שְׂרָפִים דְּקִאֲמַרְן. וְעָאֵל גּוֹ אֲמַצְעִיתָא דְּהִיכְלָא דָא, בְּהַהוּא אַתְר דְּאֲקִרֵי עֲנָג.

בְּרַכַּת הַשְּׁלַחן

בְּגִין דְּבַהֲאֵי אַתְר, כַּד עֵייל שַׁבְּתָא, מִתְּסַדְּרָאן תַּמְן כָּל פְּתוּרֵי דְּבְנֵי עֲלְמָא, דְּאֲקִרוּ בְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָא, וְאֶלֶף אֶלְפִין, וְרַבּוֹ רַבּוּן מְמַנֵּן, קְיִימֵי עַל אֵינּוֹן פְּתוּרֵי. וְהָאֵי הַיּוֹתָא עֲלָאָה עַל אֵלֶּיךָ אֲרַבְּעָה שְׂרָפִים, וְעָאֵל בְּהַהוּא אַתְר, וְחָמָא כָּל אֵינּוֹן פְּתוּרֵי, (וְכָל אֵינּוֹן דְּמִיָּסָא עֲלֵיהֶוּ)

ומשגיחה בכל שלחן ושלחן, ואיך מענגים את כל שלחן ושלחן, ועומדת ומברכת את אותו השלחן. וכך אתם אלה אלפים ורבוא רבבות, כלם פותחים ואומרים אמן.

ומה הברכה שמברך על השלחן הזה שבערב ובענג כראוי? (ישעיה נח) **א אתענג על ה' וגו' פי פי ה' דבר.** וכלם אומרים: אז תקרא וה' יענה וגו'. רוח העליונה שנקראת זכו"ת אל, כשאותו השלחן מתענג בכל הסעודות, בסעודה האחרונה השלישית מיסים ואומר על כל אותם הראשונים, ואומר: אז יבקע פשח אורך וגו', כבוד ה' יאסף. כל אותם שבעים אורות אחרים בכל הצדדים פותחים ואומרים: (תהלים קכח) **הנה פי כן יברך גבר ירא ה'.**

עונשו של שלחן שאינו כראוי **וכששלחן** האדם אינו עומד באותו מקום בעריכת הענג כראוי, אז החיה הזו, ואותן ארבע שתחיתה, וכך אותם אלה אלפים ורבוא רבבות, כלם דוחים אותו החוצה לאותו צד האחר, וכמה שומרי החקים, כלם נוטלים אותו ומכניסים אותו לאותו מקום, שהוא בהפך מזה, ונקרא נגע. וכשמכניסים אותו לשם, (פותחים ואומרים) (שם קט) **ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו.** ינקש נושה לכל אשר לו וגו', אל יהי לו מושך חסד וגו'. הרחמן יצילנו.

שכר מענגי השבת

משום שענג שבת, ואמונת הקדוש ברוך הוא (זה אלו אותם שלקות של ענג שבת ומעידים ומגים, כלם שמחה של הקדוש ברוך הוא, ומשום כך) הוא.

ואשגח בכל פתורא ופתורא, והיד מענגי ליה לכל פתורא ופתורא, וקיימא ובריך ליה להווא פתורא. וכל אינון אלה אלפין, ורבוא רבבן, בלהו פתחי ואמרי אמן.

ומה ברכה היא דבריך על האי פתורא דמתסדר ואתענגא כדקא יאות. (ישעיה נח) **אז תענג על יי' וגו' פי פי יי' דבר.** וכלהו אמרי, (ישעיה נח) אז תקרא יי' יענה וגו'. רוחא עלאה דאקרי זכו"ת אל, כד הווא פתורא אתענג בכלהו סעודתי, בסעודתא בתראה תליתאה מיסים ואמר, על כל אינון קדמאי, ואמר (ישעיה נח) **אז יבקע פשח אורך וגו', כבוד יי' יאסף.** כל אינון שבעין נהורין אחרנין בכל סטרין, פתחי ואמרי, (תהלים קכח) **הנה כי כן יבורך גבר ירא יי'.**

עונשו של שלחן שאינו כראוי

וכד פתורא דבר נש לא קיימא כהווא אתר בסדורא דענגא כדקא יאות, כדין האי חיותא, ואינון ארבע דתחותה, וכל אינון אלה אלפין ורבו רבבן, בלהו דחיון ליה לבר, להווא סטרא אחרא, וכמה גרדיני נימוסין, בלהו נטלי ליה ועיילי ליה להווא אתר, דאיהו בהפוכא מן דא, ואקרי נגע. וכד עייל לה תמן, (ס"א פתחי ואמרי) (תהלים קט) **ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו.** (תהלים קט) **ינקש נושה לכל אשר לו וגו', אל יהי לו מושך חסד וגו'. רחמנא לשזבן.**

שכר מענגי השבת

בגין דענגא דשבתא, ומהימנותא דקודשא בריך הוא (ס"א האי איהו אליו פתורי דענגא דשבתא ומנין ומגין כולהו חדוומא

ומשום זה, כל אותם שמענגים ענג השבת וזמנים ומועדים, ארבעת הללו שעומדים תחת החיה הזו עומדים כנגד אותו נהר דינור, ולא נותנים להשרף שם את כל אלו שמענגים ענוגיהם כראוי.

דקדשא בריד הוא ובגין דא) איהו. ובגין דא, כל אינון דמענגי ענוגא דשבתא וזמני ומועדי, אלין ארבע דקנימי תחות האי חיותא, מיימא לקבל ההוא נהר דינור, ולא שבקי לאתוקדא ביה, לכל אינון דמתענגי ענוגיהו כדקא יאות.

המשך "ערכה של שעה" מעמוד 9

ה

החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שנה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום בקושף מאה ימים], וכך יקוים בנו דברי הנביא יואל (י"ז) "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמר מרן ה"חפץ חיים": יסוד התקדוה הוא להאמין בשכר וענש, ובאר את הנדוי: וסרנו ממוצותיך וממשפטיך הטובים ולא שנוה לנו, שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות, כמה באמת שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "קרה היא מופנינים וכל חפצך לא ישוו בה" (משלי פרק ג' פסוק ט"ו) ובמסכת הוריות (ף י"ג א'): א"ר אחא ברבי חנינא, דאמר קרא "קרה היא מופנינים", מכהן גדול שזכנס לפניו ולפנים.

בואו חשבון: איזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש. וכן קיים החפץ חיים בעצמו "אני מואמין בביתא המושית... בכל יום אחפה לו", ובתפלה בברכת "את צמוח דנד עבדך כהרה תצמיח... כי לישועתך קוינו כל היום", כתב מר"ן האר"י הח"י שצריך בכל פעם שמתפלל לכוון לצפות לישועת השם ותברך, ומה אנחנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאלת עם ישראל, וברא, ובמה אנו מצפים לישועת ה'.

כתוב בכתבי האריז"ל, שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדרנו כולנו זוכים לראת את זה עין בעין, וכבר מועדים אברכי הפוללים, ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מוצוף דבש הזהר הקדוש, נפתח לבם ומתרחב כוחם, לחדש חדישים ונפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מוצינים.

שעות ביום, ובכך גם תזכה לראת שמים טהורה.
 ת. ובדאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון - ומתגלה בלמוד הזהר הקדוש (כדברי הפני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר). ומאיר את הנשמה, וכן זוכים לחדש נפלאות בתורה.
 המשך בעמוד קא

ז. ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: "מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה...". אל תקרי 'מה' אלא 'מאה', שבלימוד שעה אחת זה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר